

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 196/2024-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], podanej v súvislosti s vyšetrovaním vedeným pod ČVS: KRP-43/1-VYS-TT-2023 a súdnym konaním vedeným pod sp. zn. 105T/50/2023 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. februára 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho práva na obhajobu a práva na zdravotnú starostlivosť svojho syna, ku ktorému malo dôjsť „počas vyšetrovania“. K ústavnej sťažnosti sťažovateľ nepripojil žiadne prílohy.

2. Sťažovateľ namieta postup orgánov činných v trestnom konaní pri vykonávaní dokazovania, keď podľa jeho názoru nebola vykonaná konfrontácia s poškodenými, výsluch sťažovateľovho syna bol realizovaný bez prítomnosti právneho zástupcu sťažovateľa a konajúci súd na neverejnom zasadnutí umožnil účasť osôb, ktoré ani nevypočul, a teda zjavne nezabezpečil neverejný charakter tohto zasadnutia.

3. Následne sťažovateľ poukazuje na vážne ochorenie svojho syna (Chiariho syndróm), ktoré nemožno liečiť v zdravotníckych zariadeniach určených pre obvinených a odsúdených. Neodborná zdravotná starostlivosť v rámci väzobného stíhania preto ohrozuje jeho život.

4. Napokon sťažovateľ namieta postup orgánov činných v trestnom konaní pri jeho zadržaní, ku ktorému došlo na ulici bez akéhokoľvek vysvetlenia a bez následnej možnosti informovať o tejto skutočnosti rodinu.

5. V závere ústavnej sťažnosti sťažovateľ ústavný súd žiada, aby „urobil tomuto všetkému zábranu“, zjednal nápravu pochybení orgánov činných v trestnom konaní a súdov a prepustil jeho i jeho syna z väzby.

II.

Predbežné prerokovane návrhu na začatie konania

6. Ústavný súd eviduje, že sťažovateľ sa naň obrátil už podaním z 24. januára 2024 (doručené ústavnému súdu 30. januára 2024), ktoré sudca spravodajca podľa § 53 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odložil, pretože dospel k záveru, že nejde o návrh na začatie konania v zmysle § 42 zákona o ústavnom súde.

7. Následne sa sťažovateľ na ústavný súd obrátil aktuálne predbežne prerokúvaným podaním, ktoré (na rozdiel od uvedeného skoršieho podania) obsahuje zreteľné tvrdenie a presvedčenie sťažovateľa o porušení ľudských práv jeho i jeho syna. Z tohto dôvodu ústavný súd vyhodnotil toto neskoršie podanie ako ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky.

8. Ústavná sťažnosť však má laickú povahu, sťažovateľ nie je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom. Preto ústavný súd sťažovateľovi výzvou z 20. februára 2024 určil lehotu 21 dní na doplnenie ústavnej sťažnosti vykazujúcej nielen nedostatok zákonom predpísaného povinného právneho zastúpenia, ale aj absenciu viacerých ďalších povinných obsahových náležitostí (chýbajúca identifikácia orgánov verejnej moci ako porušovateľov práv a práv porušujúcich zásahov, absencia príloh ústavnej sťažnosti dokumentujúcich namietané zásahy). Zároveň ústavný súd upozornil sťažovateľa, že nevyhovenie výzve bude viesť k odmietnutiu ústavnej sťažnosti z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

9. Výzva bola sťažovateľovi podľa doručenky doručená 26. februára 2024. Sťažovateľ na ňu dosiaľ nereagoval, hoci ústavným súdom určená lehota uplynula 18. marca 2024. Z uvedeného dôvodu ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde, a to z dôvodu absencie povinného právneho zastúpenia vyžadovaného v § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2024

Robert Šorl
predseda senátu